

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122255778
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:6122255778.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: G., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., X., zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom 040 01 Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, o zaplatenie 1.375,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.375,38 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.375,38 eur od 17.03.2022 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 93,66%.

o d ō v o d n e n i e :

1/ Okresný súd Banská Bystrica, na základe návrhu žalobcu vydal dňa 09.03.2022 v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z. platobný rozkaz sp. zn. 45Up/204/2022, ktorým uložil žalovanému, aby v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 1.375,38 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.375,38 eur od 15.07.2021 do zaplatenia alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej na Okresný súd Banská Bystrica.

2/ Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 14.07.2021 medzi postupcom L. (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky, napriek písomnej výzve postupcu, v nepretržitom omeškaní so splnením č o i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 04.09.2017 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu (ďalej len „OP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a v OP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky

do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca dňa 29.09.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3.179,24 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.690,80 eur, z riadneho úroku vo výške 307,92 eur, z úroku z omeškania vo výške 171,76 eur a z poplatkov vo výške 8,76 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný na základe zmluvy čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3.823,48 eur. Žalovaný pred postúpením pohľadávky uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 2.448,10 eur. Prehľad čerpania a zoznam úhrad pred postúpením tvoria prílohu predmetného podania. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1.375,38 eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (3.823,48 eur - 2.448,10 eur = 1.375,38 eur). Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. S poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. si žalobca uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 15.07.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3/ Žalovaný voči platobnému rozkazu podal včas odpor, v ktorom uviedol, že žalovaný nárok považuje v celom rozsahu za nedôvodný a popiera ho čo do dôvodu a výšky. Na prvom mieste žalovaný namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nevyhnutným predpokladom platného postúpenia pohľadávky je totiž, okrem iného, písomná zmluva, ktorou veriteľ pohľadávku postúpuje na tretiu osobu a v predmetnej zmluve musí byť dostatočne identifikovateľne vymedzená postupovaná pohľadávka. V predmetnom prípade nebola splnená ani jedna z uvedených podmienok. V zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/W, ktorá má potvrdzovať postúpenie pohľadávky bližšie špecifikovanej v prílohe sa ani nespomína konkrétne postúpenie pohľadávky zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorá má byť predmetom tohto sporového konania. Dokument označený ako Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok nemôže nahradiť splnenie zákonnej podmienky na písomnú zmluvu o postúpení pohľadávok, keď ani samotná zmluva žiadnym spôsobom na predmetnú prílohu neodkazuje, nakoľko odkazuje iba všeobecne na prílohu č. 2, ktorá má obsahovať viaceré postupované pohľadávky. Táto zmluva však vôbec neuvádza, ani len číslo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na podklade ktorej mala postúpená pohľadávka vzniknúť, alebo výšku postupovanej pohľadávky. Takisto „príloha“ neobsahuje žiadne podpisy tak veriteľa, ani tretej osoby, na ktorú mala byť pohľadávka postúpená, preto tento dokument v spojení s ostatnými dokumentmi nezodpovedá zákonnej podmienke a pôsobí prinajmenšom veľmi nedôveryhodne. Ak by aj predmetná príloha mala nahrádzať identifikáciu pohľadávky v zmluve o postúpení, táto žiadnym spôsobom neodkazuje na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetná príloha totiž odkazuje na zmluvu s č. XXXXXXXXXXXX, avšak takáto zmluva nie je predmetom tohto konania a netvorí ani prílohu podanej žaloby. Na druhom mieste žalovaný namietol, že žalobca nepreukázal žalovaný nárok, ktorý má vyplývať zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Ak má tento nárok vyplývať zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, žalobca nepreukázal uzatvorenie takejto zmluvy. Žalobca nepreukázal žalovaný nárok ani čo do dôvodu ani výšky. V podanej žalobe odkazuje na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ale k žalobe prikladá doklady o čerpaní a úhradách nejakej osobitnej zmluvy s číslom XXXXXXXXXXXX. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplývajú úplne iné údaje ako uvádza žalobca v podanej žalobe a tiež nie je zrejmé, ako dospel k istine vo výške 2.690,80 eur, keď v závere žaluje istinu vo výške 1.375,38 eur. Na podklade zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX mal žalobca žalovanému poskytnúť úver vo výške 119,- eur, s dátumom prvej splátky 04.10.2017 a termínom konečnej splatnosti 22.08.2018. Ak by sa teda malo vychádzať z uvedených údajov v čase podania žaloby je akýkoľvek nárok z predmetnej zmluvy dávno premlčaný, a to vzhľadom na termín konečnej splatnosti 22.08.2018. Na treťom mieste žalovaný poukázal na to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový a to vzhľadom na nesprávnu výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je podľa kalkulačky zverejnenej na stránke Ministerstva financií SR - Portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa reálne vyššia, a to v hodnote 19,13 % a nie 19,0 % ako uvádza zmluva. Uvedené má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. V zmluve v bode 63 a nasl. sa ďalej uvádzajú parametre pre revolvingový úver, podľa ktorého mal byť žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 650,- eur, ale ani parametre tejto časti zmluvy nekorešponujú s predloženým prehľadom, ktorý má nadväzovať na zmluvu, ktorá mala byť údajne predmetom prevodu medzi žalobcom a spoločnosťou L.. Vo vzťahu k časti 63 a nasl. predloženej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX žalovaný uvádza, že aj v tejto časti je úver bezúročný a bezpoplatkový, a to z dôvodu chýbajúcich náležitostí, ako aj údajov potrebných pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. V tejto časti

zmluvy evidentne absentuje doba trvania zmluvy, ako aj počet splátok, termín konečnej splatnosti. Všetky tieto údaje sú potrebné aj pre výpočet správnej RPMN. Ich absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o bezúčelovom revolvingovom úvere. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je však potrebné zdôrazniť, že žalovaný nepreukázal, že žalobcovi poskytol úver pod č. zmluvy XXXXXXXXXXXX v akej výške, a v akej výške žalovaný tento úver uhradil, resp. koľko na danú zmluvu zaplatil, keďže predložil prehľad, ktorý má súvisieť s úhradami vedenými pod č. XXXXXXXXXXXX. Nepreukázal ani to, že s nejakou časťou má byť žalovaný v omeškaní. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal existenciu akéhokoľvek nároku vyplývajúceho z predloženej zmluvy, ani že mu táto zmluva o úvere bola postúpená zo spoločnosti L.keďže predložená príloha k zmluve o postúpení odkazuje na zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a nie na zmluvu, ktorá bola do konania predložená). Na štvrtom mieste žalovaný vzniesol námietku premlčania, pretože ak si žalobca má uplatňovať nároky zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, tak tieto sú premlčané v 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko termín konečnej splatnosti bol stanovený na deň 22.08.2018, a teda najneskôr nasledujúci deň 23.08.2018 začala veriteľovi plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula najneskôr dňa 23.08.2021, teda po 3 rokoch. Akýkoľvek nárok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je v celom rozsahu premlčaný. Žalobca do konania nedoložil zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorá mala byť údajne predmetom postúpenia. Ak by aj žalobca trval na tom, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu takejto zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, uvedená zmluva evidentne nespĺňa zákonom požadovanú formu pre tento druh zmluvy, najmä v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy): a § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Ak teda žalobca bude trvať na uzatvorení takejto zmluvy, aj keď ju do konania nepredložil a k žalobe predložil úplne odlišnú zmluvu, nárok z ktorej si uplatňuje, možno sa domnievať, že predmetná zmluva nebola medzi stranami uzatvorená v zákonom stanovenej forme, preto je od počiatku neplatná a podľa § 457 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy) je každý z účastníkov zmluvy povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Zo strany veriteľa nemohlo vzhľadom na absenciu akýchkoľvek náležitostí zmluvy dôjsť k platnému vyhláseniu okamžitej splatnosti a potom následne podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., ani k platnému postúpeniu zmluvy. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti totiž môže dôjsť len za splnenia podmienok podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. až po uplynutí troch mesiacov od omeškania. Žalobca však nepreukázal kedy sa mal žalovaný údajne dostať do omeškania, resp. či sa vôbec do omeškania dostal, keď žalobca nepreukázal ani len písomnú formu zmluvy, či akékoľvek dojednanie o jej obligatórnych náležitostiach, a teda ani o splatnosti či výške a počte splátok. Keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nepreukázal v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. ani splnenie podmienok na platné postúpenie takejto zmluvy (ktorej existencia je v konaní sporná), nehovoriac o nedodržaní podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. uvádzaných vyššie, žalobou uplatňovaný nárok je v celom rozsahu nedôvodný. Žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní, nepreukázal nárok čo do dôvodu a výšky, a zároveň žalovaný má za to, že akýkoľvek nárok na podklade predloženej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (ak by taký bol, aj keď podľa názoru žalovaného evidentne nie je) je v celom rozsahu premlčaný. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1) zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy je jednou zo základných povinností veriteľa vopred písomne informovať spotrebiteľa o základných zmluvných podmienkach pred uzavretím zmluvy o úvere, podotýkame v správnej výške. Žalovaný poukazuje na to, že k takému informovaniu spotrebiteľa zo strany dodávateľa pred uzavretím zmluvy nedošlo, nakoľko samotné uzatváranie zmluvy prebiehalo tak, že zo strany dodávateľa bola spotrebiteľovi predložená vopred predformulovaná úverová zmluva spolu s inými listinami k tejto zmluve, pričom spotrebiteľovi nebol poskytnutý dostatočný priestor na ich preštudovanie, oboznámenie sa s jednotlivými parametrami ponúkaného úveru a vyhodnotenie výhodnosti tohto úverového produktu, ale hlavne samotná zmluva neobsahuje správne obligatórne údaje ako je napríklad údaj o RPMN. Takéto konanie veriteľa je tak nutné považovať za závažné porušenie ustanovenia § 4 ods. 1) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko veriteľ nielenže neinformoval spotrebiteľa o základných náležitostiach úveru vopred a včas, ale daný priestor na preštudovanie si podmienok žalobcovi neposkytol ani pri samotnom uzatváraní zmluvy. Veriteľ pochybil, keď nedodrжал jeho základnú povinnosť umožniť spotrebiteľovi byť vopred informovaný o podmienkach právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX o spotrebiteľskom úvere, a teda veriteľ porušil najzákladnejšie právo spotrebiteľa, a to právo spotrebiteľa na informácie, čo je v jednoznačnom rozpore so zákonom a v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné vyvodiť záver o absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere. Vzhľadom na uvedené je nutné dospieť k záveru, že žalobou uplatňovaný nárok je v celom rozsahu nedôvodný čo do výšky a dôvodu, a to najmä s prihliadnutím na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, premlčanie

akéhokoľvek nároku z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, neuvedenie viacerých obligatórných náležitostí vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2) zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. ich nesprávne uvedenie v úverovej zmluve spôsobujúce bezúročnosť úveru a vzhľadom na absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (ktorá ani nie je predmetom toho konania). Akýkoľvek údajný nárok žalobcom uplatňovaný podanou žalobou a priznaný platobným rozkazom je v rozpore so zákonom, je neopodstatnený, resp. v celom rozsahu premlčaný, a preto sú dané dôvody na zrušenie platobného rozkazu a následné zamietnutie žaloby v celom rozsahu a to aj v časti požadovaných sankčných či zmluvných úrokov, ktoré sú vzhľadom na vyššie uvedené nedôvodné. čl. VII Jedným z atribútov civilného sporového konania a právneho štátu je zásada právnej istoty, čo vyjadruje, že strana konania môže očakávať, že jej spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. V zmysle uvedeného žalovaný poukazuje na aktuálne znenie čl. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v zmysle ktorého: Čl. 2 ods. 1) Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Čl. 2 ods. 2) Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. V rámci rozhodovania to konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí vydanom v konaní vedenom pod sp. zn.: 5ECdo/192/2014, v ktorom je uvedený: „K zásadám právneho štátu, ktorými je sudca viazaný, patrí aj princíp právnej istoty. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnakú odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Ústavný súd vo svojej judikatúre konštatuje, že rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. n. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Podobne T. v rozsudku Y. konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obdobných veciach rozhodne odlišne, pričom práve úlohou najvyššieho súdu je usmerňovať takéto rozdielne rozhodnutia. Vychádzajúc z faktu, že princípy právneho štátu sú princípmi ústavnými a preto je súd (sudca) nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti.“ Tiež poukazuje aj na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.01.2013, vydané pod sp. zn.: 6MCdo/9/2012, podľa ktorého princíp „neznalosť zákona neospravedlňuje“ musí ustúpiť dôležitejšiemu princípu - princípu ochrany spotrebiteľa. Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza: „...kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov (akým je v danej veci zákon o bankách) zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu.“

4/ žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že postupovaná pohľadávka bola riadne identifikovaná. Prílohu podanej žaloby tvorí zmluva o postúpení pohľadávok č. Y., ku ktorej žalobca pripojil aj výňatok z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, kde je definovaná postupovaná pohľadávka. Je z nej zrejмый dátum poskytnutia úveru, výška poskytnutého úveru, výška dlhu a tiež dlžník. Pôvodný veriteľ v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj v jeho ďalších listinách adresovaných žalovanému, použil ako identifikačný údaj interné označenie úveru XXXXXXXXXXXX a uvádza, že ide o úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, tak ako je uvedené napríklad aj vo výzve k splateniu celého úveru zo dňa 29.09.2020. Žalobca má teda za to, že sporná

pohľadávka bola zadefinovaná v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávky. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2017 (ďalej len „zmluva“), bol žalovanému poskytnutý spotrebný úver na kúpu tovaru vo výške 119,- € a revolvingový úver formou kreditnej karty s úverovým rámcom 650,- €. Pohľadávka uplatnená žalobou vyplýva z poskytnutého revolvingového úveru. V zmysle vyššie uvedeného sa k výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľského úveru (ďalej len „RPMN“), ktorý uvádza žalovaný vo svojom vyjadrení, ako aj k tvrdeniu o bezúčelnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru žalobca vyjadrovať nebude, nakoľko sa vzťahujú na spotrebiteľský úver, ktorý nie je predmetom sporu. Pokiaľ ide o námietku premlčania, v prípade revolvingového úveru ide o druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Banka pri ňom poskytne úverový rámec, ktorý, ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Úver je tak možné opätovne vyčerpať. V prejednávacom prípade nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca poskytnutý úver formou pravidelných splátok. Žalovaný bol síce v zmysle bodov 65 a 72 zmluvy povinný uhradiť k 20-temu dňu splátku vo výške aspoň 4% z dlžnej čiastky (minimálne 12,- €), no nejde o splátky v zmysle ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka. Povinnosť platiť tieto splátky vzniká len v prípade ak k poslednému dňu účtovného obdobia existuje dlžná čiastka. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Podľa komentára k ust. § 565 Občianskeho zákonníka, „Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na dve alebo viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem záväzku. Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlišiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcim záväzkom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať vo vzťahoch na dobu určitú) a závidí od doby trvania samotného záväzku. Záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle slova, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom. (...) Na právne vzťahy s opakujúcich sa plnením nemožno § 565 aplikovať.“ Z vyššie uvedeného, podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie pravidelných splátok. Postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať rovnako ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.“ Nakoľko žalovaný neuhradil minimálnu splátku od 20.07.2020, právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 29.09.2020 vyzval na úhradu splatenia celého dlhu vo výške 3.072,48 € a to v lehote 15 dní od spísania danej výzvy. Nakoľko žalovaný pohľadávku v stanovenej lehote neuhradil, právny predchodca žalobcu si mohol uplatniť pohľadávku žalobou na súde odo dňa 15.10.2020, t.j. po uplynutí tejto lehoty. Premlčacia doba v prejednávacom prípade by tak uplynula dňa 15.10.2023. Nakoľko bola žaloba podaná na súde dňa 25.02.2022, žalobca si uplatnil pohľadávku v rámci premlčacej doby. K výpočtu RPMN revolvingového úveru, vzhľadom na povahu úveru, nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov spojenú s revolvingovým úverom. Zmluvná dokumentácia, preto obsahuje príkladný výpočet RPMN v zmysle Zákon o spotrebiteľských úveroch platnom a účinnom v čas uzavretia Zmluvy. V súčasnosti už je rozhodovacou praxou všeobecných súdov ustálené, že v prípade revolvingového úveru (akým je i úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o úvere) nie je dosť dobre možné RPMN vopred v zmluve uviesť, a preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011, sp. zn. 9Co/95/2010 podľa ktorého: Odvolací súd nezdieľa názor prvostupňového súdu, pretože v danej veci išlo o tzv. revolvingový úver, pri ktorom nie je možné uviesť RPMN. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najakuratnejšieho úveru. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, obdobie, splátky úveru a úroky s poplatkami. (...) Revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu (čl. IV-4-1 zmluvy). Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplätný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. (...) Zákon o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z.; ďalej len, ZSÚ) preto aj výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN. (...) Podľa § 3 ods. 6 ZSÚ pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu

mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.12.2013, sp. zn. 9Co/94/2013 predmetná zmluva neobsahuje ani RPMN. Je pravdou, že pri revolvingovom úvere nie je možné v zmluve RPMN jednoznačne uviesť (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/95/2010). Pritom revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplätňový právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Keďže predmetná vec sa týka revolvingového úveru, RPMN nie je dobre možné stanoviť. Neuvedenie konkrétnej a presnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na charakter revolvingového úveru nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov, v zmluve o revolvingovom úvere je možné uviesť akúsi „vzorovú“ RPMN, ktorá by bola vypočítaná podľa „ideálnych podmienok“ - keby spotrebiteľ čerpal celý úverový rámec naraz a potom už len splácal dohodnuté splátky bez toho, aby úver opakovane čerpal. Aj pri uvedení takejto RPMN spotrebiteľ môže porovnať tento produkt s inými produktmi na trhu, nakoľko účelom uvádzania RPMN je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov, pričom konkrétna RPMN potom závisí od ním zvoleného spôsobu čerpania úverového rámca. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.02.2017, sp. zn. 6Co/148/2016 súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v konkrétnom prípade sa jedná o revolvingový úver. Pre tento typ úveru je typické, že konkrétny výpočet RPMN nie je možné v čase kontraktácie zmluvného vzťahu vykonať, pretože v čase kontraktácie tohto vzťahu nie sú presne známe podstatné náležitosti na toto zadefinovanie, pretože celá úverová zmluva sa priebežne čerpá a dopĺňa. V konkrétnom prípade preto zmluva pozostávala z viacerých dokumentov, čo žiadnym spôsobom zákonom neodporuje a súd prvej inštancie teda správne skonštatoval, že v zmluve a jej neoddeliteľných súčiastiach sú uvedené všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy. S poukazom na špecifickosť revolvingového úveru, ako bolo uvedené vyššie, nie je objektívne možné uviesť ani konečnú splatnosť úveru, počet splátok, celkové náklady úveru a RPMN, pričom zákon č. 258/2001 Z. z. aj výslovne počítá s nemožnosťou určenia RPMN. Súd prvej inštancie správne poukázal na znenie § 3 ods. 7 zák. č. 258/2001 Z. z., v zmysle ktorého má veriteľovi povinnosť najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovať spotrebiteľa o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená v postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V tomto smere žalovaná ako veriteľka v žiadosti/zmluve o úvere uviedla výšku úverového limitu, ročnej úrokovej sadzby a poplatkov ako aj indikatívny výpočet RPMN, ktorý nachádza aj v Cenníku, ktorý je súčasťou úverovej zmluvy. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného týkajúceho sa chýbajúcich náležitostí Zmluvy, na ktoré poukazuje žalovaný vo svojom vyjadrení, a to doba trvania zmluvy, počet splátok a termín konečnej splatnosti. Ako už bolo spomenuté vyššie, predmetom sporu je revolvingový úver vo forme kreditnej karty dojednaný na dobu neurčitú v zmysle § 10 Hlava 14 Úverových podmienok „sa zmluva o poskytnutí revolvingového úveru uzatvára na dobu neurčitú“ (...), vzhľadom na uvedené nie je možné v Zmluve uviesť počet splátok ani termín konečnej splatnosti, v konečnom dôsledku ich ZoSÚ ani nevyžaduje. Žalovaný nesprávne poukazuje na náležitosti odvolávajúce sa na § 9 ods. 2) zákona o spotrebiteľských úveroch, ide o nesprávnu interpretáciu zákonného ustanovenia, nakoľko v tomto prípade daná zmluva musí spĺňať podmienky dané ustanovením § 10 ods. 1) zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy. Žalobca má zato, že zmluva spĺňa všetky uvedené náležitosti a preto ju nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. K platnému postúpeniu v zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ktoré hovorí, že: „Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá

sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“ Podľa ust. § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky „Veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a. bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo b. v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.“ Žalobca preto v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko v predmetom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky ktorá bola v čase postúpenia predčasne splatná na subjekt, ktorý je od 05.08.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska, dostupného na webovom odkaze L. v nasledovnom znení: Národná banka Slovenska, útvar dohľadu nad finančným trhom ako útvar príslušný na konanie a rozhodovanie v prvom stupni podľa ustanovenia § 29 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dohľade“) udeľuje spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zapísanej v obchodnom registri vedenom Okresným súdom Bratislava I, odd.: Sro, vložka č.:

15294/B (ďalej len „účastník konania“) podľa ustanovenia § 20 a § 20a zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov.“ K splneniu predzmluvných povinností veriteľa, ktoré namieta žalovaný, žalobca má zato, že nedošlo k ich porušeniu. Zmluva bola žalovanému v rámci kontraktačného procesu predložená na preštudovanie, pričom súhlas so všetkými jej ustanoveniami vyjadril vlastnoručným podpisom. Z vykonaného dokazovania podľa názoru žalobcu jednoznačne vyplynulo, že v čase uzavretia zmluvy neexistovala žiadna objektívna a už vôbec nie vážna prekážka, ktorá by žalovanému znemožňovala resp. sťažovala oboznámiť sa s textom navrhovanej zmluvy (žalovaný: 1. nebol v časovej tiesni, 2. nikto ho k podpisu nenútil, 3. neinformoval postupcu, že by text bol preňho prípadne nečitateľným, či už z dôvodu veľkosti písma, prípadne očnej vady, nedostatku svetla, straty poskytnutých dokumentov, prípadne iných rýdzo subjektívnych dôvodov navrhovateľa; 4. nežiadal postupcu ani nikoho iného o dodatočné podrobnejšie vysvetlenie zmyslu niektorých navrhovaných zmluvných klauzúl a ani vysvetlenie právnych dôsledkov jednotlivých klauzúl). Žalobca má za to, že žalovaný nebol donútený zmluvu za ponúkaných podmienok podpisovať, nakoľko však podpisom vyjadril súhlas, postupca nemal dôvod pristupovať k individuálnemu dojednávaniu podmienok. Individuálne dojednanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Tvrdenia žalovaného o tom, že predložená zmluva bola pripravená dodávateľom, žalobca nerozporuje. Samotná zmluva o úvere, je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa, štandardne pripravená dodávateľom služby. Tá na základe žiadosti klienta a po posúdení jeho bonity, predloží klientovi návrh zmluvy (ktorý je v prejedávanom prípade plne v súlade so zákonom). Po oboznámení sa z jeho obsahom je následne len na uvážení klienta či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo nie. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy ani jej časti.

5/ K vyjadreniu žalobcu k odporcu sa vyjadril žalovaný tak, že žalobca nepreukázal platné postúpenie pohľadávky, a teda mu nesvedčí aktívna vecná legitimácia v prejednávanej veci. Aj keď žalovaný uvádza, že postúpenie má preukazovať príloha k zmluve o postúpení, táto príloha odkazuje evidentne na zmluvu s iným označením, s iným číslom s inou sumou, ktorú do konania žalobca doposiaľ nepredložil. Žalobca uvádza, že predmetná zmluva mala poskytovať žalovanému úverový rámec vo výške 650,- eur na podklade kreditnej karty. Ako však vyplýva z predloženej prílohy táto uvádza úverový rámec 2.900,- eur, je zrejmé, že táto príloha nekorešponduje s predloženou zmluvou a žalobca nepreukázal postúpenie žiadnej takejto pohľadávky. Samotná príloha je neurčitá a neobsahuje ani žiadne podpisy postupcu a postupníka, čo tiež podporuje argumentáciu žalovaného o tom, že na jej podklade ani nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu, avšak samotná zmluva o postúpení neodkazuje dokonca ani na zmluvu s označením č. XXXXXXXXXX, ani na zmluvu s označením č. XXXXXXXXXX.

Žalovaný je tiež názoru, že k platnému postúpeniu nemohlo dôjsť aj s odkazom na § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaný poukazuje na to, že citované ustanovenie upravuje postúpenie pohľadávky osobitne pre prípady spotrebiteľských úverov. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu, ak prevádzaná pohľadávka nie je po konečnom termíne splatnosti, alebo ak sa nestala predčasne splatnou. Žalobca poukazuje na to,

že k postúpeniu podľa § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch mohlo dôjsť, nakoľko postupovaná pohľadávka bola splatná a to v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti dňa 29.09.2020. S uvedeným tvrdením žalobcu nemožno súhlasiť, a to vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal dodržanie postupu podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9) Občianskeho zákonníka. Žalobca v podanom vyjadrení síce uviedol, že na predmetnú zmluvu nie je možné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka, žalovaný ale s týmto tvrdením nesúhlasí. Ak totiž na jednej strane žalobca odvíja svoj údajný nárok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, tak tá obsahuje údaj o výške mesačnej splátky, a preto nemôže na druhej strane tvrdiť, že nemožno aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané pravidelné plnenie. Toto tvrdenie žalobcu je zavádzajúce a nesprávne. Žalovaný poukazuje na to, že ak malo dôjsť k uzatvoreniu takej zmluvy, o ktorú žalobca opiera svoj údajný nárok a táto zmluva mala byť zmluvou o spotrebiteľskom úvere, tak sa na ňu museli vzťahovať aj ustanovenia § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak potom žalobca tvrdí, že k omeškaniu so zaplatením splátky došlo zo strany žalovaného dňa 20.07.2020 a už dňa 29.09.2020 (teda zďaleka nie 3 mesiace ako to uvádza § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) došlo k výzve na zaplatenie celého dlhu je zrejmé, že veriteľ nedodrжал postup podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a akúkoľvek pohľadávku ktorú žiada priznať podanou žalobou nemožno považovať za splatnú, nakoľko nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. V dôsledku uvedeného potom nemohli byť splnené ani podmienky podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. a žalobca, aj vzhľadom na to nemohol nadobudnúť žiadnu pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX či z inej zmluvy. V nadväznosti na citovaný odborný komentár k § 565 Občianskeho zákonníka, na ktorý poukazuje žalobca, si dovoľíme doplniť časť, ktorú žalobca v podanom vyjadrení neuviedol: „Ide predovšetkým o plnenie nájomného (§ 671 OZ), dôchodku (§ 842 OZ), vyživovacej povinnosti podľa ZR a podobne.“ Žalobcom uvádzaná argumentácia s odkazom na citovaný komentár preto nemôže obstáť, nakoľko z charakteru uvedených plnení, na ktoré nemožno aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o celkom odlišné plnenia, opakujúce sa dávky ku ktorým nemožno pripodobniť splácanie spotrebiteľského úveru. Zo strany žalobcu preto ide o dezinterpretáciu výkladu k citovanému ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka. 1 Porovnaj J.. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca nepreukázal postúpenie pohľadávky, o ktorú opiera podanú žalobu, a preto v konaní nemá aktívnu vecnú legitimitáciu. Žalobca v podanom vyjadrení tvrdil, že v prípade revolvingového úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov a ani uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko ide o zmluvu podľa § 10 zákona č. 129/2010 Z. z. Uvedené má byť podľa názoru žalobcu potvrdené rozhodovacou praxou. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca v prvom rade nepreukázal samotné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, o ktorú opiera žalovaný nárok a ak má byť podkladom zmluva č. XXXXXXXXXXXX, tak ako vyplýva z predmetnej zmluvy, táto obsahuje údaj o výške ročnej percentuálnej miere nákladov, čo je teda v rozpore s jeho vlastným tvrdením o nemožnosti takého výpočtu. Je nutné uviesť, že rozhodovacia prax sa zhoduje pri revolvingových úveroch na tom, že aj takáto zmluva musí obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a to aspoň na základe v tom čase dostupných údajov o spotrebiteľskom úvere, čiže nemá obsahovať len príkladný (indikatívny) výpočet RPMN, ale výpočet RPMN na podklade údajov poskytnutého úveru. Nie je teda správne tvrdenie žalobcu, že RPMN nie je možné určiť. V prejednávacom prípade však je iný problém. Žalobca nepredložil žiadnu zmluvu s označením č. XXXXXXXXXXXX a zmluva č. XXXXXXXXXXXX aj keď obsahuje v bode 63 a nasl. údaje o revolvingovom úvere, tieto sa nezhodujú s údajmi na predloženej prílohe k zmluve o postúpení (rozdielny úverový rámec, rozdiel poskytnutia úveru a pod.), ani samotná zmluva o postúpení neodkazuje ani na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX ani na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Okrem toho predložená zmluva neobsahuje viaceré obligatórne náležitosti nutné pre výpočet RPMN, ako aj pre riadne informovanie veriteľa, ktorých neuvedenie má za následok bezúročnosť poskytnutého úveru. Aj v bode 70. predloženej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX kde sa uvádza priemerná RPMN je tento údaj uvedený nesprávne, nakoľko RPMN pri kreditných kartách bola vo výške 21,50 % a nie 22,42 % ako uvádza predmetná zmluva. Okrem toho je v bode 65. neurčito vymedzená výška splátky a zmluva neobsahuje dobu trvania, údaj prvého a posledného čerpania ako ani ďalšie zákonom vyžadované údaje nutné pre výpočet RPMN, preto ani tento údaj nemôže byť v zmluve uvedený správne. Žalovaný ďalej vo vyjadrení citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vydané pod sp. zn. 13Co/140/2016 dňa 25.04.2017, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vydané pod sp. zn. 13Co/163/2015 dňa 24.05.2016 a rozsudku Krajského súdu v Nitre vydaný pod sp. zn. 7Co/115/2012 dňa 28.02.2013 (bližšie viď č. I. 92 spisu). Okrem vyššie uvedeného žalovaný vznáša námietku premlčania, keďže je tiež nutné poukázať na to, že ak si žalobca má uplatňovať nárok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, tak tieto sú premlčané v 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko termín konečnej splatnosti bol stanovený na deň 22.08.2018, a teda najneskôr nasledujúci deň 23.08.2018 začala veriteľovi plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula najneskôr dňa 23.08.2021, teda po 3 rokoch. Akýkoľvek nárok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX

je v celom rozsahu premlčaný. Žalovaný tiež poukázal na to, že z predložených prehľadov nevyplýva kto mal čerpať tam uvedené sumy a čo malo byť predmetom zmluvy s označením č. XXXXXXXXXXXX, keďže žiadna zmluva s takýmto označením do konania nebola predložená. Ak potom žalobca tvrdí, že zmluva s takýmto označením mala byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, uvedené doposiaľ z jeho strany nebolo preukázané. V prospech argumentácie žalovaného je aj skutočnosť, že predložená zmluva č. XXXXXXXXXXXX obsahujúca v bode 63 a nasl. revolvingový úver ďalej v texte uvádza, že v prípade ak nedôjde k aktivácii karty v lehote do 3 kalendárnych mesiacov, tak sa karta môže zablokovať. Ani tento časový aspekt potom nie je v súlade s predloženým prehľadom, keď k prvému čerpaniu (opätovne poukazujeme na to, že s rozdielnym č. XXXXXXXXXXXX) malo dôjsť až 24.4.2018, teda viac ako 7 mesiacov po podpise zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Aj na podklade tejto skutočnosti preto možno predpokladať, že žalovaným uvádzaná spojitosť zmluvy č. XXXXXXXXXXXX so zmluvou č. XXXXXXXXXXXX je neopodstatnená z dôvodu evidentných rozdielov v podmienkach čerpania úveru, času čerpania úveru ako aj ďalších, ktoré žalovaný uvádza v predchádzajúcej argumentácii. Žalobca preto nepreukázal, že medzi ním, resp. medzi spoločnosťou L. a žalovaným malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy s č. XXXXXXXXXXXX a že mu na jej podklade boli poskytnuté nejaké finančné prostriedky, rovnako ako nepreukázal, že mu takáto zmluva mala byť postúpená (viď argumentáciu v čl. II tohto podania). Okrem toho žalobca nepreukázal doručenie žiadnej z uvedených výziev, či oznámení o postúpení, nakoľko tieto neobsahujú žiadnu doručenkú o prijatí takýchto dokladov zo strany žalovaného, čo len podporuje žalovaným uvádzané skutočnosti o nepreukázaní splnenia podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ako aj nepreukázaní postúpenia akejkoľvek zmluvy, či pohľadávky z takejto zmluvy na žalobcu. Reagujúc na argumentáciu žalovaného vo vzťahu k ustanovenia § 4 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. žalovaný poukazuje na to, že mal súhlas s podmienkami zmluvy vyjadriť svojim vlastnoručným podpisom, takéto tvrdenie považuje za zavádzajúce, keďže doposiaľ žalobca nepredložil zmluvu, o ktorú opiera žalobou uplatňovaný nárok, teda nie je zrejme s akými podmienkami mal žalovaný údaje vyjadriť súhlas?

6/ Po vykonaní postupu podľa § 167 ods. 1 až 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, pred ktorým bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom nad rámec dovtedajších tvrdení uviedol, že v prílohe o postúpení je správne uvedený úverový rámec vo výške 2.900,- €. Dňa 23.04.2018 si žalovaný telefonicky dohodol navýšenie úverového rámca na výšku 2.000,-€ a táto suma mu bola na jeho žiadosť zaslaná na bankový účet. Následne dňa 09.05.2019 žalovaný písomne požiadal o opätovné navýšenie úverového rámca o 900,- €. V žiadosti žalovaný osobne zaškrtnol požadovanú výšku úverového rámca vo výške 2.900,- €. Telefonickú nahrávku má žalobca k dispozícii a v prípade potreby ju vie súdu predložiť. Pohľadávka uplatnená žalobou vyplýva z poskytnutého revolvingového úveru a nie zo spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na to žalobca je toho názoru, že v predmetnom prípade nebolo dojednané pravidelné plnenie a preto nemožno aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka. Pravidelné plnenie bolo dojednané na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere za účelom kúpy chladničky a žalobca si ho neuplatňuje v tomto konaní. K výpočtu RPMN revolvingového úveru vzhľadom na povahu úveru - a to revolvingového úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Žalobca má za to, že zmluvná dokumentácia správne obsahuje príkladný výpočet RPMN v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platnom a účinnom v čas uzavretia zmluvy. V súčasnosti už je rozhodovacou praxou všeobecných súdov ustálené, že v prípade revolvingového úveru (akým je i úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o úvere) nie je dosť dobre možné RPMN vopred v zmluve uviesť, a preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu.

7/ Na vyššie uvedené vyjadrenie žalobca žalovaný reagoval podaním, v ktorom uviedol, že z predloženej žiadosti o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 09.05.2019 je zrejme, že pri údajnej zmene úverového rámca nedošlo zo strany veriteľa k poskytnutiu informácií o čerpaní úveru, ako ani k poskytnutiu údajov o obligatórnych náležitostiach podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca nepreložil žiaden písomný dodatok k zmluve (zotrvávame na tom, že hodnoverným spôsobom nepreukázal ani uzatvorenie samotnej zmluvy, ktorá mala byť údajne predmetom postúpenia - viď argumentácia žalovaného vo vyjadrení zo dňa 18.05.2022, a odpore zo dňa 28.03.2022) a predmetnú žiadosť nemožno považovať za splnenie písomnej formy zmluvy, a to aj v kontexte ustanovenia § 40 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje obligatórne písomná forma (§ 9 ods. 1 2 zákona č. 129/2010 v spojení s § 40 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb.). Okrem písomnej formy je nutné zdôrazniť, že žalobca nepreukázal splnenie povinností informovať spotrebiteľa podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z. z., ani podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Nad rámec uvedeného poukazujú aj na povinnosti veriteľa uložené zákonom č. 129/2010 Z. z. v § 7 a nasl., ktoré osobitnou formou upravujú

podmienky skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver v spojení s § 11 zákona č. 129/2010, ktorý nesplnenie tam stanovených povinností trestá bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru. Z dokladov predložených žalobcom nevyplýva splnenie povinností veriteľa podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., a to ani v čase údajného poskytnutia úveru, ani v čase údajného navýšenia úverového rámca. Veriteľ má pritom povinnosť s odbornou starostlivosťou skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať úver (a táto povinnosť ho zaväzuje tak pri klasickom ako aj revolvingovom úvere), pričom za splnenie tejto povinnosti nie je možné považovať len uvedenie údajov o výške príjmu bez toho, aby veriteľ zohľadnil náklady na zabezpečenie základných životných potrieb veriteľa, na iné záväzky spotrebiteľa atď. Všetky tieto údaje pritom nie je nutné len zhromaždiť, ale ich aj následne analyzovať a vyhodnotiť. Veriteľ je zároveň povinný nahliadnuť aj do príslušných databáz, ktoré uvádza zákon a analyzovať aj takto zistené údaje v kontexte § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca nepreukázal, že si tieto povinnosti splnil. Nie je tu žiaden výstup z príslušnej databázy alebo registra, žiadne doklady o príjmoch spotrebiteľa a ani v samotnej zmluve nie je žiaden údaj o výdavkoch spotrebiteľa a nákladoch na životné potreby a absentujú aj akékoľvek doklady. Podľa názoru žalobcu je zrejme, že v kontexte právnej úpravy nemohlo dôjsť k splneniu povinností veriteľa podľa § 7 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., resp. nebolo to žalobcom doposiaľ preukázané. Hrubé porušenie tejto povinnosti zo strany veriteľa je možné vyčítať aj zo skutočností, že k navýšeniu rámca podľa slov samotného žalobcu malo dôjsť telefonicky, možno preto predpokladať, že žalobca si od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady slúžiace k posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať úver a povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. si nesplnil, pričom zdôrazňujeme, že tieto nie sú splnené informáciou na žiadosti, že príjem spotrebiteľa mal byť v danom čase 500,- až 600,- eur. Veriteľa zaťažuje dôkazné bremeno v otázke preukázanie odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, pričom z predložených dokladov nevyplýva splnenie tejto obligatórnej povinnosti. Zohľadňujúc právnu úpravu citovanú vyššie a princípy na ochranu spotrebiteľa je žalovaný názoru, že veriteľ nepostupoval správne a hrubo porušil svoje povinnosti posudzovať s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa splácať úver a to najmä v kontexte § 7 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. Práve zvýšená potreba posudzovania s odbornou starostlivosťou má byť odzrkadlená nie len v suchom prebratí informácii ponúkaných spotrebiteľom o jeho príjmoch, ale aj v ich následnej analýze a posúdení skutočných možností a schopností spotrebiteľa úver splácať vo vzťahu k jeho výdavkom, iným záväzkom. V tejto súvislosti žalovaný citoval z rozsudku Krajského súdu v Trnave vydaného dňa 28.07.2021 pod sp. zn. 9CoCsp/77/2020 a rozsudku Krajského súdu v Prešove vydaného dňa 26.11.2020 pod sp. zn. 22CsoCsp/41/2020 (bližšie viď č. I. 116 spisu). Ďalej žalovaný doplnil, že rozhodovacia prax sa zhoduje pri revolvingových úveroch na tom, že aj takáto zmluva musí obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, a to aspoň na základe v tom čase dostupných údajov o spotrebiteľskom úvere, čiže nemá obsahovať príkladný (indikatívny) výpočet RPMN nezohľadňujúci údaje o poskytovanom úvere. Indikatívny výpočet má vychádzať z údajov dostupných v čase poskytnutia úveru (akým je napríklad úverový rámec, dĺžka trvania zmluvy, predpokladaná výška splátky - to sú všetko údaje, ktoré mali byť ozrejmene spotrebiteľovi a mali byť zohľadnené vo výpočte RPMN). Teda úlohou má byť riadne informovanie spotrebiteľa a nie uvedenie akýchkoľvek údajov či indikatívneho výpočtu nezohľadňujúce skutočné vstupné údaje poskytnutého úveru. Svojou argumentáciou žalobca totiž nepriamo tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere nemusí obsahovať žiadne údaje, len úverový rámec. Ak by tomu tak malo byť, veriteľ by si mohol nárokovať na hocijaké neoveriteľné plnenia, čo by vytváralo hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodovacia prax sa zhoduje na tom, že aj revolvingový úver musí obsahovať základné obligatórne náležitosti vrátane RPMN určenej na podklade údajov dostupných v čase poskytnutia úveru. Podobne tomu musí byť aj v čase navýšenia revolvingového úveru. Ak teda žalobca tvrdí, že malo dôjsť k navýšeniu úverového rámca na sumu 2900,- eur, bol povinný spotrebiteľa informovať aj o ďalších náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane výšky RPMN vypočítanej zohľadňujúc navýšený úverový rámec, ako aj údaj o výške splátky, spôsobe čerpania úveru atď. Zo žiadnych žalobcom predložených dokumentov však nevyplýva splnenie tejto zákonnej povinnosti. Žalovaný trvá na tom, že žaloba je nedôvodná v celom rozsahu.

8/ Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 23.08.2022 žalobca (prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu) zotrval na svojich tvrdeniach a vyjadreniach. Žalovaný (prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu), ktorý žiadal žalobu zamietnuť, taktiež zotrval na svojej obrane spočívajúcej v námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, námietke premlčania a námietke o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru jednak pre absenciu jeho podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jednak pre nedostatočnosť skúmania schopností spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Preukázané bolo iba skúmanie výšky priemerného mesačného zárobku spotrebiteľa,

avšak ostatné skutočnosti neboli zo strany žalobcu preukázané. V žiadosti o zmenu výšky úverového rámca sa uvádza čistý mesačný príjem spotrebiteľa v sume 500-600 eur a to, že žalovaný je ženatý a je v pracovnom pomere. Keďže však v bode 10 žiadosti žalovaný zaškrtol políčko zamestnanec, v bode 11 tak mal uviesť dátum, odkedy je zamestnaný. Tento dátum však nie je uvedený. Tak isto, keďže v bode 7 žalovaný uviedol, že je ženatý, v bode 12 tejto žiadosti mal byť uvedený priemerný príjem jeho partnerky, resp. manželky. Žiaden z týchto údajov v tejto žiadosti uvedený nie je. Žalobca teda neskúmal všetky skutočnosti okrem príjmov spotrebiteľa, keď neskúmal jeho pravidelné mesačné výdavky, jeho rodinné pomery a pod. V takomto prípade ide o hrubé porušenie povinnosti skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver, čo zákon postihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Okrem toho, k navýšeniu úverového rámca na sumu 2.000,- eur došlo iba telefonicky, pričom už táto samotná skutočnosť objektívne znamená to, že dodávateľ ani nemohol skúmať všetky tieto skutočnosti len telefonickým spôsobom. Žalobca s ohľadom na poslednú argumentáciu žalovaného týkajúcu sa skúmania jeho bonity uviedol, že bonita žalovaného bola posúdená s odbornou starostlivosťou. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že žalovaný bol v čase uzatvorenia zmluvy zamestnancom, je uvedený názov zamestnávateľa spoločnosť E., je uvedený dátum od kedy je zamestnaný od decembra 2012, tak isto je uvedený typ pracovnej zmluvy na dobu neurčitú. Čistý mesačný príjem 430,- eur, ďalej uvedený rodinný stav ženatý, počet vyživovaných detí 0, dosiahnuté vzdelanie stredoškolské a tiež je tu uvedený čistý mesačný príjem partnerky 600,- eur.

9/ Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie dokazovanie listinami, ktoré do spisu doručil výlučne žalobca, keď iné dôkazy navrhnuté neboli. Súd pritom nepovažoval za nevyhnutné pre rozhodnutie o veci vykonať iné dôkazy, ktoré žalovaný (v spore v pozícii spotrebiteľa) nenavrhol (§ 295 CSP).

10/ Pokiaľ ide o poukaz na možnú aplikáciu ust. § 295 CSP, táto prichádzala do úvahy z dôvodu, že nárok uplatnený žalobou súd vyhodnotil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože žalované nároky vyplývajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11/ Vykonaným dokazovaním, ako aj vychádzajúc zo skutkových tvrdení strán sporu, ktoré neboli sporné súd zistil, že žalovaný dňa 04.09.2017 podpísal zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere číslo (variabilný symbol) XXXXXXXXXXXX, ktorú ako veriteľ uzavrela spoločnosť L. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru vo výške 119,- eur na kúpu chladničky, ktorého vrátenie bolo dohodnuté v 11 splátkach a termín konečnej splatnosti bol určený na 22.08.2018. Predmetom zmluvy bolo zároveň aj poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s výškou úverového rámca (kreditného limitu) 650,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe 26,28% a RPMN 39,01%. V zmluve bola dohodnutá výška mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky (min. 12,- eur) a splatnosť splátok bola dohodnutá na 20. deň v mesiaci. V úplnom závere zmluvy je uvedené, že neoddeliteľnú súčasť vyššie uvedených úverových zmlúv sú úverové podmienky spoločnosti L. a poisťné podmienky, pričom podpisom pri tomto texte žalovaný potvrdil, že tieto podmienky prevzal. V Hlave 6 § 2 odsek prvý úverových podmienok je uvedené, že v prípade ak sa dlžník oneskorí s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru).

12/ Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval, žalovaný dňa 23.04.2018 telefonicky požiadal o navýšenie úverového rámca na výšku 2.000,- eur. Zo žiadosti o zmenu výšky úverového rámca, podpísanej žalovaným dňa 09.05.2019 vyplýva, že požiadal o navýšenie úverového rámca na výšku 2.900,- eur (č. l. 106 spisu).

13/ Z listiny na č. l. 39 spisu vyplýva, že žalovaný revolvingový úver čerpal nasledovne: 24.04.2018 vo výške 2.000,- eur (prevod hotovosti na účet), 19.12.2018 vo výške 304,29 eur (platba kartou I.), 17.02.2019 vo výške 50,- eur (výber z bankomatu H.), 22.03.2019 (výber z bankomatu H.), 14.05.2019 vo výške 969,19 eur (prevod hotovosti na účet), 21.11.2019 vo výške 250,- eur (výber z bankomatu H.), 17.01.2022 vo výške 50,- eur (výber z bankomatu H.), 15.02.2020 vo výške 80,- eur (výber z bankomatu H.), 19.03.2020 vo výške 50,- eur (výber z bankomatu H.) a 24.03.2020 vo výške 20,- eur (výber z bankomatu H.). Vyčerpané prostriedky spolu predstavujú 3.823,48 eur.

14/ Z listiny na č. l. 41 spisu vyplýva, že žalovaný počnúc od 23.05.2018 do 02.06.2020 pravidelne každý mesiac poukazoval úhrady, ktoré spolu predstavujú 2.448,10 eur. Rozdiel medzi čerpanými a zaplatenými finančnými prostriedkami tak predstavuje sumu 1.375,38 eur, ktorá je predmetom konania.

15/ Z tohto dôvodu bola bezpredmetnou obrana žalovaného spočívajúca v tom, že nebola splnená zákonná požiadavka na písomnú formu zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a jej dodatkov, resp. žiadostí o navýšenie úverového rámca, pretože nedostatok písomnej formy nemá za následok neplatnosť týchto právnych úkonov, ale má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Takýto následok upravuje § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy - ďalej len ako ZoSÚ), ktorý má vo vzťahu k § 40 Občianskeho zákonníka špecifickú a tým prednostnú povahu. Podľa tohto ustanovenia, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1. Keďže si však žalobca neuplatňuje žiadne zmluvné úroky a ani poplatky, zo strany súdu nebolo potrebné, aby sa zaoberal skutočnosťami, ktoré by viedli k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

16/ Tento istý záver platí aj pre obranu žalovaného, ktorá sa týkala toho, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá všetky náležitosti vyžadované ZoSÚ potrebné na to, aby išlo o úver s úrokmi a poplatkami. Neuvedenie týchto náležitostí má totiž opäť za následok „len“ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a žalobca žiada žalobou vrátiť len vyčerpané a nevrátené finančné prostriedky, bez toho, aby žiadal úroky, či poplatky spojené s úverom. Súd v tejto súvislosti poukazuje na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, podľa ktorého ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a a), spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17/ Napokon totožný záver platí aj pre obranu žalovaného, ktorá sa týkala toho, že právny predchodca žalobcu si nemal riadne splniť svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 4 ods. 1 a § 7 ZoSÚ, t.j. informačnú povinnosť, ako aj povinnosť s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy posúdiť schopnosť žalovaného splácať dohodnutý úver. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak by právny predchodca porušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 ZoSÚ dokonca hrubým spôsobom malo by to opäť za následok „len“ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Rovnaký následok má aj nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, prípadne to, že RPMN prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov (§ 11 ods. 1 písm. d) a g) ZoSÚ).

18/ S ohľadom na uvedené, súd dospel k záveru, že keďže je nesporné, že žalovaný vyčerpal nad rámec zaplatených úhrad sumu 1.375,38 eur a teda nevrátil doposiaľ v tejto časti istinu úveru, jeho žaloba je dôvodná, to všetko len vtedy, pokiaľ je žalobca v spore aktívne legitimovaný a pokiaľ bol úver riadne zosplatený a nárok nie je premlčaný.

19/ Ako už bolo uvedené, žalovaný prestal s platením pravidelných mesačných splátok po 02.06.2020.

20/ Listom zo dňa 29.09.2020, adresovaným žalovanému na adresu uvedenú v žiadosti o zmenu úverového rámca zo dňa 09.05.2019, spoločnosť L. žalovaného vyzvala v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich mu z úveru č. XXXXXXXXXXX, poskytnutého na základe úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXX k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy, ktorý záväzok je vo výške 3.072,48 eur, a to v lehote 15 dní od spísania tejto výzvy (č. l. 37 spisu). Podľa poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. na č. l. 37 p. v. spisu bol uvedený list odoslaný žalovanému dňa 01.10.2020. Vo vzťahu k tomuto listu, ktorý bol žalovanému preukázateľne odoslaný a dostal sa tak do dispozície žalovanému súd uvádza, že tento list jednoznačne vymedzuje aká je spojitosť medzi číslom úverovej zmluvy a číslom úveru. Nakoľko žalovaný ani netvrdil, že by mal so spoločnosťou L. iný úverový vzťah jeho argumentácia, že nevie o aký úver ide a kto ho platil, je vyložené účelová a nedôvodná.

21/ Žalobca v tejto súvislosti namietal, že neboli naplnené podmienky pre okamžité zosplatenie úveru uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný nebol upozornený na možnosť predčasného splatenia úveru. Súd sa touto obranou žalovaného sčasti zhoduje. Upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka totiž musí časovo predchádzať zosplateniu úveru, čo nevylučuje to, že upozornenie aj zosplatenie môže byť obsiahnuté v jednej listine, avšak len s takým obsahom, že ak spotrebiteľ v lehote 15 dní od doručenia výzvy neuhradí dlžné záväzky, tak dôjde po uplynutí týchto 15 dní k zosplateniu úveru. V tomto prípade list zo dňa 29.09.2020 takto koncipovaný nebol a z tohto dôvodu ho možno považovať len za upozornenie na možnosť zosplatenia úveru pre omeškanie s platením záväzkov a k samotnému zosplateniu mohlo dôjsť až dorúčením žaloby žalovanému dňa 16.03.2022, v ktorej sa zosplatenie konštatuje.

22/ V čase rozhodovania súdu bol tak úver splatný a v čase účinnosti zosplatnenia bol žalovaný v omeškaní nielen s jednou splátkou viac ako 3 mesiace, resp. minimálne s 3 splátkami, teda bol naplnený dôvod pre okamžité zosplatnenie úveru v zmysle zmluvných dojednaní (k tomu bližšie odsek 10 tohto odôvodnenia). Vzhľadom na uvedené nemožno konštatovať, že by bol nárok premlčaný, pretože podľa § 103 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade prvou nesplnenou splátkou bola splátka za mesiac júl 2020 a žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica v roku 2022. Pre daný nárok pritom platí trojročná premlčacia lehota (§ 101 Občianskeho zákonníka).

23/ Žalovaný taktiež namietal, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, keď poukazoval na, podľa neho chýbajúce, resp. neurčité, prípadne nezrozumiteľné vymedzenie postupovanej pohľadávky. K tejto námietke súd uvádza, že na č. l. 38 spisu sa nachádza oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému na adresu uvedenú v žiadosti o zmenu úverového rámca zo dňa 09.05.2019, v ktorom mu spoločnosť L. oznámila, že na žalobcu postúpila svoju pohľadávku, ktorá jej vznikla zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 17.04.2018 (ktorá bola neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 04.09.2017) v celkovej výške 3.179,24 eur na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

24/ Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 4 Obo 210/01, relevantné oznámenie postupcu (pozn. sudkyne: tu L.) o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

25/ Vychádzajúc z toho, že toto oznámenie o postúpení bolo žalovanému doručené, a najneskôr spolu so žalobou, v čase rozhodovania súdu nepochybne existovala aktívna legitimácia žalobcu v spore a súd, s ohľadom na vyššie uvedený právny názor NS SR, potom nemal dôvod skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou L. a žalobcu. Súd len na okraj uvádza, že zmluva je v spojení s jej prílohou, ktorá tvorí súčasť spisu dostatočne určitá a zrozumiteľná.

26/ V súvislosti s postúpením pohľadávky súd ešte dodáva, že v danom prípade podmienkou platného postúpenia nebolo uplynutie 90 dní od splatnosti postupovanej pohľadávky, pretože táto lehota musí byť splnená len v prípade veriteľa, ktorým je banka, resp. pobočka zahraničnej banky, tak ako to vyplýva z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

27/ Nakoľko súd vyhodnotil obranu žalovaného, až na nepatrnú časť ako nedôvodnú, žalobe v prevažnej časti vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy predstavujúcej nesplatenú istinu úveru a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. k tejto sume priznal 5% ročný úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po účinnosti zosplatnenia úveru, ku ktorému došlo doručením žaloby, t.j. počnúc od 17.03.2022.

28/ Pokiaľ potom žalobca požadoval priznať úrok počnúc od 15.07.2021, súd žalobu v časti tohto úroku zamietol za obdobie od 15.07.2021 do 16.03.2022 ako nedôvodnú.

29/ Vzhľadom na takýto výsledok sporu, kedy bola žaloba žalobcu zamietnutá len v nepatrnej sčasti, podľa § 255 ods. 2 CSP, súd žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu jeho tzv. čistého úspechu, ktorý bol vo výške 93,66 %, (rozdiel medzi úspechom žalobcu 96,83% a úspechom žalovaného 3,17%).

30/ O konkrétnej výške trov súd rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti konečného rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.